

opusdei.org

**”Vad kan de ha sagt,
vad tänker de, vad
anser de om mig...”**

Ju högre upp en staty är
placerad, desto hårdare och
farligare blir stöten när den
faller. (Plogfåran, nr. 269)

11 augusti

När vi hör talas om högmod tänker vi
kanske på ett despotiskt,
dominerande uppträdande: ljudet av
folkmassans jubel och segraren som
går förbi, lik en romersk kejsare
under triumfbågen som nästan böjer

huvudet av fruktan för att hans ärorika panna skall slå i den vita marmorn.

Låt oss vara realistiska: den sortens högmod finns bara hos personer med en sjuk fantasi. Vi måste kämpa mot andra, mer subtila och oftare förekommande former av högmod: den stolthet som får oss att föredra våra egna framgångar framför andras; fåfänga i samtal, tankar och gester; en nästan sjuklig snarstuckenhet som gör att vi känner oss förolämpade av ord och handlingar som inte på något sätt är kränkande.

Allt detta kan vara, och är, vanligt förekommande frestelser. Det finns personer som anser sig själva vara sin omgivnings sol och mittpunkt. Allt måste kretsa kring dem. Och då händer inte sällan att de i sin sjukliga iver till och med låtsas lida, vara

ledsna eller sjuka för att andra skall ta hand om och pyssla om dem.

(...) En sådan person [är] ständigt bitter och en källa till obehag för andra: allt detta sker för att personen i fråga inte förmår vara ödmjuk, inte har lärt sig att glömma sig själv för att istället ge sig själv, generöst, till att tjäna andra av kärlek till Gud. (Guds vänner, nr. 101)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/dailytext/vad-kan-de-ha-sagt-vad-tanker-de-vad-anser-de-om-m/> (2026-03-21)